

N:o 6.

Ank. till Riksd. Kansli d. 26 Februari 1869, kl. 6 e. m.

Betänkande, i anledning af väckt motion om åtgärders vidtagande för att hämma oloflig varuinförsel.

Inom Andra Kammaren har Herr *P. Olsson* (motion N:o 114), med erinran om det moraliska och ekonomiska elände, som i vissa trakter af Skåne åstadkommes genom den ganska betydliga olofliga införseln af spritvaror från Danmark, föreslagit: att Riksdagen ville dels för sin del besluta, att 156 § i Kongl. Maj:ts nådiga Tullstadga af den 7 December 1860 måtte, med ändring af de för oloflig varuinförsel stadgade böter, motsvarande, första gången, godsets halfva, andra gången dess hela, och tredje gången eller oftare dess dubbla värde, erhålla följande i dessa hänseenden förändrade lydelse: "Eho, som med slik förbrytelse beträdes, böte första gången godsets hela värde. Föröfvar han sådan förbrytelse andra gången, böte godsets dubbla värde. Kommer han åter tredje gången, eller oftare, plikte godsets tvådubbla värde och straffes derjemte med fängelse i 6 månader till högst 2 år efter omständigheterna, under hvilken tid han till allmänt arbete hållas bör. Det öfriga af paragrafen oförändradt", dels "hos Kongl. Maj:t i underdånig skrifvelse anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes på ministeriel väg hos Danska regeringen utverka ändring i Danmarks för utförsel af bränvin och sprit gällande lagar i hufvudsaklig syftning, som här nedan sägs:

1:o att vid utförsel af bränvin och sprit från Danska hamnar den nu gällande drawback icke må beviljas för mindre quantitet än 100 Danska potter"; samt

2:o "att sådan drawback icke utbetalas innan vederbörligt bevis företes, att nämnda sprit eller brännvin blifvit i utländsk hamn införtullad."

Hvad först angår förslaget om skärpta bötesbestämmelser för oloflig varuinförsel i allmänhet, så befarar Utskottet att det dermed åsyftade ändamål icke skulle uppnås. Det är af förra tiders erfarenhet bekräftadt, att alltför stränga straff å dylika lagöfverträdelser, hvilka det allmänna rättsmedvetandet visserligen nu, mera än förr, ogillar, men ännu icke betraktar såsom gröfre förbrytelser, snarare motverka än befrämja en allmännare benägenhet att tillhandagå med åtgärder och upplysningar för uppdragande af begångna lagöfverträdelser samt gerningsmannens ertappande och öfvertygande. De redan stadgade böter och för tredje resan tillika fängelsestraff, jemte i alla händelser förverkande af det oloffigen införda godset, synas Utskottet innebära all den straffhotets stränghet, som i förhållande till förbrytelsens beskaffenhet kan anses skäligen och rättvis. Utskottet hemställer alltså

1:o

att Herr *P. Olssons* motion (N:o 114) i oförmälda hänseende lemnas utan afseende.

Vidkommande åter motionärens förslag i öfrigt, så är det visserligen bekant, att från Svensk sida hittills ingalunda underlåtits att genom förnyade framställningar fästa vederbörande Danska myndigheters uppmärksamhet, ej allenast å det i moraliskt och finansielt hänseende menliga inflytande, hvilket synnerligen spritsmugglingen, men äfven den oloffliga varuförseln för öfrigt, emellan de Danska och Svenska kusterna vid Öresund utöfvar, utan ock å de till hämmande af en sådan rörelse bidragande åtgärder, som man ansett Danmark utan några nämnvärda band på den lofliga handelsverksamheten i Sundet kunna och böra vidtaga. Då emellertid dessa framställningar hittills icke ledt till något resultat och frågan onekligen är af sådan vikt att den väl förtjenar Riksdagens uppmärksamhet, har Utskottet, utan att anse rätt lämpligt att, på sätt motionären förutsatt, Riksdagen inginge i undersökning om de särskilda åtgärder, hvilka för frågans tillfredsställande lösning kunde anses böra af Danmarks lagstiftning eller administration vidtagas, trott sig böra föreslå:

2:o

att Riksdagen måtte hos Kongl. Maj:t i underdånig skrifvelse anhålla, det täcktes Kongl. Maj:t på ministeriel väg

fästa Kongl. Danska Regeringens uppmärksamhet på den olofliga införsel i allmänhet, men synnerligen af spritvaror, som från Danmark till Sverige eger rum, samt, till hämmande deraf, söka utverka sådana förändringar i Danmarks lagstiftning och administrativa anordningar, att den olofliga varuförseln derigenom motverkas, eller åtminstone icke vidare uppmuntras eller understödjdes.

Stockholm den 26 Februari 1869.

På Utskottets vägnar:

C. J. Oscar Alströmer.

N:o 7.

Ank. till Riksd. Kansli d. 26 Febr. 1869, kl. 6 e. m.

Betänkande, i anledning af inom Första Kammaren väckt motion om särskild beskattning af tobak.

Inom Första Kammaren har Friherre *Carl Raab* (motion N:o 29), i sammanhang med andra antyddasätt att bereda statsverket ökade inkomster, äfven föreslagit "förhöjd indirekt beskattning" å tobak och i sådant afseende beräknat afgiften å cigarrer till 2 öre, för stycket, ehvad beskattningen skedde styckevis eller på annat sätt, å kardustobak "efter graderad skala" till 1 R:dr, å rull- och presstobak till 50 öre och å snus, jemväl "efter graderad skala", till i medeltal 50 öre, allt per skålpund. Motionären har till grund för så väl dessa som öfriga i motionen framställda beskattningsförslag anført att "större tillgångar äro och blifva nödiga i vårt statshushållningssätt, och i öfrigt för